

נִיסָא, וְאִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲרַחֵישׁ נִיסָא לְבַר נָשׁ,
 לֹא אֵית לִיה לְסַמְכָא (תְּדִיר) עַל נִיסָא זְמַנָּא אַחְרָא.
 בְּגִין דְּלֹאוּ בְּכַל שַׁעְתָּא וְשַׁעְתָּא אֲתַרְחִישׁ נִיסָא.

וְאִי יִיעוּל בַּר נָשׁ גְּרַמְיָה בְּאַתְר דְּנִזְקָא אֲשַׁתְּכַח
 לְעֵינָא, הָא פִּקַּע פֶּל זְכוּתִיה דְּעֵבֶד בְּקַדְמִיתָא
 וְאוּקְמוּהָ. בְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית לב) קָטוּנְתִי מִכָּל
 הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמֶת וְגו'. וְאַבְרָהָם פִּינוּן דְּסָלִיק
 מִמַּצְרַיִם וְאֲשַׁתְּזִיב זְמַנָּא חֲדָא, הַשְׁתָּא אֲמַאי אָעִיל
 גְּרַמְיָה בְּצַעְרָא בְּקַדְמִיתָא וְאָמַר אַחְתִּי הִיא.

אַלְא אַבְרָהָם לָא סָמִיךְ עַל גְּרַמְיָה פְּלוּם, וְחָמָא
 שְׂכִינְתָּא תְּדִיר בְּדִיּוּרָה דְּשָׂרָה וְלֹא אָעִדִי
 מִתַּפְּסֵן, וּבְגִין דְּהוֹת תַּפְּסֵן, אֲסַמִּיךְ אַבְרָהָם וְאָמַר אַחְתִּי
 הִיא בְּמָה דְכָתִיב (משלי ז) אָמַר לְחַכְמָה אַחְתִּי אַת. וּבְגִין
 כִּךְ אָמַר אַחְתִּי הִיא (ס"א אַת):

לשון הקודש

הכנים את עצמו בצער בבתחלה ואמר
 אחתי הוא?

אלא אברהם לא סמך על עצמו פלום,
 שראה את השכינה תמיד במדורה של
 שרה ולא זזה משם, ומשום שהיתה
 שם, סמך אברהם ואמר אחתי הוא,
 כמו שכתוב (משלי ז) אמר לחכמה אחתי
 אתי, ולכן אמר אחתי הוא.

גם לבן אדם, אין לו לסמך תמיד על גס
 בפעם אחרת, כי לא בכל שעה ושעה
 מתרחש גם.

ואם יכנים אדם את עצמו למקום
 שהגזק מצוי לעיו, הרי פקעה פל זכותו
 שעשה בתחלה ובארוה, כמו שנגאמר
 (בראשית לב) קמנתי מכל החסדים ומכל
 האמת וגו'. ואברהם, פינון שעלה
 ממצרים ונצול פעם אחת, פעת למה

וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ וְגו'. וְכִי קָדְשָׁא בְרִיד
 הוּא אַתָּא לְגַבְיֵיהוּ דְרִשְׁיֵעִיא כְּמָה דְכְתִיב,
 (במדבר כב) וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם. (בראשית לא) וַיִּבֹא אֱלֹהִים
 אֶל לִבְנֵי. אֵלָּא הָהוּא מְמַנָּא שְׁלִיחָא דְאִתְפַּקְדָּא
 עַלְיָהּ הָהוּא, בְּגִין דְכָלְהוּ כַד עָבְדֵי שְׁלִיחוּתָא נְטִילֵי
 שְׂמָא דָּא, וּמְסַטְרָא דְדִינָא קָא אִתְיִין. וְעַל דָּא וַיִּבֹא
 אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ בְּחִלּוּם הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה
 מֵת עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (משלי יב) שֹׁפֵת אֱמֶת וְגו'.
 שֹׁפֵת אֱמֶת תַּכּוֹן לְעַד. דָּא אַבְרָהָם, דְכָל מְלוֹי
 בְּקַדְמוּתָא וּבְסוּפָא הוּוּ בְּאֱמֶת. וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן
 שְׁקֵר. דָּא אַבְיִמֶלֶךְ. בְּאִבְרָהָם נֹאמֵר וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחְתִּי הִיא. דָּא בְּקַדְמוּתָא, דְאָמַר
 בְּגִין שְׂכִינְתָּא דְהֵוֹת עִמָּה דְשָׂרָה אַחְתִּי הִיא, וַאֲבָרָהָם

 לשון הקודש

אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (משלי יב) שֹׁפֵת
 אֱמֶת וְגו'. שֹׁפֵת אֱמֶת תַּכּוֹן לְעַד – זֶה
 אַבְרָהָם, שְׂכָל דְבָרָיו בְּהִתְחַלָּה וּבְסוּפָא
 הֵינּוּ בְּאֱמֶת. וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר –
 זֶה אַבְיִמֶלֶךְ. בְּאִבְרָהָם נֹאמֵר, וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחְתִּי הִיא. זֶה
 בְּהִתְחַלָּה שְׂאֵמֵר מְשׁוּם הַשְּׂכִינָה שְׁהֵיחָה
 עִמָּה שֶׁל שָׂרָה אַחְתִּי הִיא, וַאֲבָרָהָם

וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ וְגו'. וְכִי
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא אֶל רִשְׁעִים? כְּמוֹ
 שְׂכֵתוֹב (במדבר כב) וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם,
 (בראשית לא) וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל לִבְנֵי אֵלָּא
 אוֹתוֹ מְמַנָּה הַשְּׁלִיחַ שְׂמַפְקֵד עַלֵיהֶם הָיָה
 מְשׁוּם שְׂפָלָם, בְּשַׁעוּשִׁים שְׁלִיחוּת,
 נוֹטְלִים הַשֵּׁם הַזֶּה, מַעַד הַדִּין הֵם פְּאִים.
 וְעַל זֶה וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ בְּחִלּוּם
 הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה מֵת עַל הָאִשָּׁה

בְּחִכְמָתָא עֲבַד. מָאֵי טַעְמָא (דף קיב ע"א) בְּגִין דְּאַבְרָהָם
 מִסְפָּרָא דְיָמִינָא אִיהוּ, אָמַר אַחְתִּי הִיא, וְרָזָא בְמָה
 דְּאֵת אָמַר, (שיר השירים ה) אַחְתִּי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי. וְעַל
 דְּאֵ אַבְרָהָם קָרָא לָהּ תָּדִיר אַחְתִּי, בְּגִין דְּאֵתְדַבֵּק
 בַּהֲדָה, וְלֹא יִתְעַדוֹן (ויקרא קב) דָּא מִן דָּא לְעֵלְמִין.

לְסוּף מַה בְּתִיב וְגַם אֲמָנָה אַחְתִּי בֵּת אָבִי הִיא אֲדָ
 לֹא בֵּת אֲמִי. וְכִי הָכִי הָזָה. אֲלֹא כִלָּא בְּגִין
 שְׂכִינְתָא קָאמַר, אַחְתִּי הִיא בְּקַדְמִיתָא, דְּבְתִיב אָמַר
 לְחִכְמָה אַחְתִּי אֵת. וְלִבְתָּר וְגַם אֲמָנָה. מָאֵי וְגַם.
 לְאֵתוּסְפָא עַל מַה דְּקָאמַר בְּקַדְמִיתָא. אַחְתִּי בֵּת אָבִי
 הִיא. בְּרִיתִיהּ דְּחִכְמָה עֲלָאָה, וּבְגִין כִּדְ אֵתְקָרִי אַחְתִּי
 וְאֵתְקָרִי חִכְמָה. אֲדָ לֹא בֵּת אֲמִי. מֵאַתָּר דְּשִׁירוּתָא
 דְּכִלָּא סְתִימָא עֲלָאָה. וְעַל דָּא וַתְּהִי לִי לְאִשָּׁה בְּאַחְוָה
 בְּחִבּוּבוּתָא דְּבְתִיב, (שיר השירים ב) וַיְמִינֵנִי תַחֲבַקֵּנִי וְכִלָּא
 רָזָא דְּחִכְמָתָא אִיהוּ.

לשון הקודש

אֲלֹא הַכֵּל מְשׁוּם הַשְּׂכִינָה אָמַר אַחְתִּי
 הוּא בְּהִתְחַלָּה, שְׂפָתוֹב אָמַר לְחִכְמָה
 אַחְתִּי אֵת. אַחַר כֵּן וְגַם אֲמָנָה. מַה זֶה
 וְגַם? לְהוֹסִיף עַל מַה שְּׂאמַר בְּהִתְחַלָּה.
 אַחְתִּי בֵּת אָבִי הוּא, הַבֵּת שֶׁל הַחִכְמָה
 הַעֲלִינָהּ, וְלִכְּנָן נִקְרָאת אַחְתִּי וְנִקְרָאת
 חִכְמָה, אֲדָ לֹא בֵּת אֲמִי, מֵהַמְקוֹם שֶׁל
 רֵאשִׁית הַכֵּל הַנִּסְתָּר הַעֲלִיּוֹן. וְעַל זֶה

עָשָׂה בְּחִכְמָה. מַה הַטַּעַם? מְשׁוּם
 שְׂאֵבְרָהֶם הוּא מְצַד הַיְמִין, אָמַר אַחְתִּי
 הוּא, וְסוּד כְּמוֹ שְׂנַאמַר (שיר ה) אַחְתִּי
 רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי. וְעַל זֶה אַבְרָהָם קָרָא
 לָהּ תַמְתִּי אַחְתִּי, מְשׁוּם שְׂנַדְבֵּק עִמָּה,
 וְלֹא יִזְוֹו זֶה מְזָה לְעוֹלָמִים.
 לְכַסּוּף מַה כְּתוּב? וְגַם אֲמָנָה אַחְתִּי בֵּת
 אָבִי הוּא אֲדָ לֹא בֵּת אֲמִי. וְכִי כִּדְ הָיָה?

תָּא חַוִּי, בְּקַדְמֵיתָא כִּד נִחְתִּי לְמַצְרַיִם הָבִי קְאָמַר
 בְּגִין לְאַתְדַּבְּקָא בְּגוּ מְהִימְנוּתָא, וְקָרָא לָהּ
 אַחְתִּי, בְּגִין דְּלֹא יִטְעוּן גּוּ אַנּוּן דְּרַגִּין דְּלִבְר. אוּף
 הָבִיא אַחְתִּי, בְּגִין דְּלֹא אֲתַעְרִי מִגּוּ מְהִימְנוּתָא כְּדָקָא
 יָאוּת. דִּהָא אַבְימֶלֶךְ וְכָל אַנּוּן יִתְבִּי אַרְעָא הוּוּ אֲזִילִי
 בְּתַר פּוּלְחָנָא נּוּכְרָאָה, וְאִיהוּ אֲתַדַּבֵּק גּוּ מְהִימְנוּתָא,
 וּבְגִין כִּד עָאל לְתַמָּן וְאָמַר אַחְתִּי, מָה אַחֻת לָא
 אֲתַפְרֵשׁ מֵאַחָא לְעֶלְמִין אוּף הָבִיא. דִּהָא אֲתַתָּא
 יְכִילַת לְאַתְפְּרֵשָׁא אַבְל אַחֻת לָא אֲתַפְרֵשׁ, דִּהָא תְרִין
 אַחִין לָא יְכִלִין לְאַתְפְּרֵשָׁא לְעֶלְמִין וְלְעֶלְמִי עֶלְמִין.

וּבְגִין כִּד אָמַר אַבְרָהָם אַחְתִּי הִיא, דִּהָא בְּלַחוּן הוּוּ
 לְהוֹטִין גּוּ טְהָרִי כְכַבֵּיא וּמְזִילִי וּפְלַחִי לוּן,
 וְאַבְרָהָם הוּוּ מִתְדַּבֵּק גּוּ מְהִימְנוּתָא וְאָמַר אַחְתִּי דְלֹא

לשון הקודש

גְּדַבֵּק בְּתוּךְ הָאֲמוּנָה וּמְשׁוּם כִּד נִכְנַס
 לְשֵׁם וְאָמַר אַחְתִּי. מָה הָאֲחֻת לָא
 גְּפַרְדַּת מִן הָאֵחָ לְעוֹלָמִים – אַף כָּאן.
 שְׁהָרִי אִשָּׁה יִכּוּלָה לְהַפְרֵד, אַבְל אַחֻת
 לָא גְּפַרְדַּת, שְׁהָרִי שְׁנֵי אַחִים לָא יִכּוּלִים
 לְהַפְרֵד לְעוֹלָמִים וְלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים.

וְלִכְּן אָמַר אַבְרָהָם אַחְתִּי הִיא, שְׁהָרִי
 כָּלָם הִיוּ לְהוֹטִים בְּתוּךְ קִשְׁרֵי הַכּוּכְבִּים
 וּמְזוּלוֹת וְעוֹבְדִים אוֹתָם, וְאַבְרָהָם הִיָּה
 דְּבִק בְּתוּךְ הָאֲמוּנָה, וְאָמַר אַחֻתִּי, שְׁלֹא

וְתִהִי לִי לְאִשָּׁה, בְּאַחְוָה וּחְבִיבוּת,
 שְׁכַתוּב (א שם) וַיִּמְיֵנו תַּחֲבַקְנִי, וְהַבֵּל סוּד
 שֶׁל חֲכָמָה.

כֵּאֵל רָאָה, בְּהִתְחַלָּה כְּשִׁירְדוּ לְמַצְרַיִם
 כִּד אָמַר בְּשִׁבִיל לְהַדְבֵּק בְּתוּךְ הָאֲמוּנָה,
 וְקָרָא לָהּ אַחְתִּי כִּדִּי שְׁלֹא יִטְעוּ לְתוּךְ
 אוֹתָם הִדְרָגוֹת שְׁבַחוּן. אַף כָּאן אַחְתִּי,
 כִּדִּי שְׁלֹא תִזוּ מִתוּךְ הָאֲמוּנָה כְּרָאוּי.
 שְׁהָרִי אַבְימֶלֶךְ וְכָל אוֹתָם יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 הִיוּ הוֹלְכִים אַחַר עֲבוּדָה זָרָה, וְהוּא

נִתְפָּרֵשׁ לְעֵלְמִין. וְסִימָנֶיךָ (ויקרא כא) וְלֹאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה
דְּאִתְמַר לְכַהֵן, אֲתָרָא דְאַבְרָהָם שְׂרִיָא בֵּיתָ.

בְּתִיב, (דברים י) אֵת יי אֱלֹהֶיךָ תִירָא אוֹתוֹ תַעֲבֹד וּבֹ
תִדְבֹק וּבְשִׁמוֹ תִשָּׁבַע. הַאי קָרָא אוֹקְמוּתָ.
אַבְל תָּא חֲזִי, לִי אֱלֹהֶיךָ תִירָא לָא בְתִיב, אֲלֵא אֵת
(דף קיב ע"ב) יי, מָאִי אֵת, דָּא דְרַגְא קְדַמָּא אֲתֵר דְחֵלָא
דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּבְגִין כַּף פְּתִיב תִירָא, דְתַמְן פְּעִי
בְר נָשׁ לְדְחֵלָא קַמִּי מָאֲרִיָה (קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא) בְּגִין דְאִיהוּ
דִינָא. (בי)

וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד. דָּא דְרַגְא עֲלָא דְקִימָא עַל הַאי
דְרַגְא תַתָּא, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ לְעֵלְמִין, אֵת
וְאוֹתוֹ, דָּא בְדָא דְבִקִּין וְלֹא אִתְפָּרֵשׁ. מָאִי וְאוֹתוֹ.
דָּא אֲתֵר בְּרִית קְדִישָׁא אוֹת לְעֵלְמִין. דְהַא פּוֹלְחָנָא
לֹא שְׂרִיָא בְּאֵת וְלֹא אִיהוּ לְמַפְלַח אֲלֵא לְמַדְחַל,

לשון הקודש

תִירָא, שְׁשֵׁם אָדָם צָרִיךְ לִירָא לְפָנֵי
רַבּוֹנוֹ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוֹם שְׁהוּא וּבֵיתוֹ
דִין.

וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד - זו הַדְרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה
שְׁעוֹמְדָת עַל הַדְרָגָה הַתַּתְּחוֹנָה חֲזוּ, וְלֹא
נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים. אֵת וְאוֹתוֹ זֶה עִם זֶה
דְבִקִּים וְלֹא נִפְרָדִים. מַה זֶה וְאוֹתוֹ? זֶה
מְקוֹם בְּרִית הַקְדֵּשׁ, אוֹת לְעוֹלָמִים.
שְׁהֵרֵי עֲבוּדָה לֹא שׁוֹרָה בְּאוֹת וְאִינוּ

נִפְרָד לְעוֹלָמִים. וְסִימָן לְדַבָּר - (ויקרא כא)
וְלֹאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה, שְׁנַאֲמַר לְכַהֵן הַמְּקוֹם
שְׁאַבְרָהָם שְׂרִוי בּוֹ.

בְּתִיב (דברים י) אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֲתוֹ
תַעֲבֹד וּבֹ תִדְבֹק וּבְשִׁמוֹ תִשָּׁבַע. הַפְּסוּק
הַזֶּה בְּאֲרוּחֵהּ. אַבְל בֹּא רָאָה, לֵה' אֱלֹהֶיךָ
תִירָא לֹא כְתוּב, אֲלֵא כְתוּב אֵת ה'. מַה
זֶה אֵת? זו הַדְרָגָה הָרֵאשׁוֹנָה, הַמְּקוֹם
שֶׁל יְרֵאת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן כְּתוּב

אֲבָל פּוֹלְחָנָא אִיהוּ לְעֵילָא, וּבְגִין כֶּךָ וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד.
 וּבּוֹ תִדְבֹק. בְּאַתֵּר דְּאִיהוּ דְבִקּוּתָא לְאַתְדִּבְקָא
 דְּאִיהוּ גּוּפָא דְשָׂרֵי בְּאַמְצָעִיתָא. וּבְשִׁמּוֹ תִשְׁבַּע
 אֶתֶר שְׁבִיעָא דְדִרְגִין. וְסִימְנִיד (ירמיה ל) וְאֵת דְּוֹד
 מְלָכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם. בְּגִין כֶּךָ אֶתְדִבְק אַבְרָהָם
 בְּמַהִימְנוּתָא כִּד נַחַת לְמַצְרַיִם וְכִד אִזֵּל לְאַרְעָא
 דְּפְלִשְׁתִּים. לְבַר נָשׁ דְּבַעָא לְנַחְתָּא גּוֹ גּוּבָא עֲמִיקָא.
 דְּחִיל דְּלֹא יָכִיל לְסַלְקָא מִגּוֹ גּוּבָא, מָה עֲבַד קָשֶׁר
 חַד קִשְׂרָא דְחָבֵל לְעֵילָא מִן גּוּבָא, אָמַר הוּאִיל
 דְּקִשְׂרֵנָּא קִשְׂרָא דָּא מִכָּאן וְלַחֲלָאָה אִיעוּל תַּמָּן. כֶּךָ
 אַבְרָהָם בְּשַׁעְתָּא דְּבַעָא לְנַחְתָּא לְמַצְרַיִם. עַד לֹא
 יִיחֹת תַּמָּן קָשֶׁר קִשְׂרָא דְּמַהִימְנוּתָא בְּקַדְמִיתָא
 לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיהּ, וְלִבְתֵּר נַחַת.

אֹרֶף הָכִי נָמִי כִּד עָאֵל לְאַרְעָא דְּפְלִשְׁתִּים. בְּגִין כֶּךָ

לשון הקודש

לְרַדְתָּ לְבוֹר עֵמֶק, פָּחַד שְׁלֵא יוּכַל
 לְעֵלוֹת מִתּוֹךְ הַבּוֹר, מָה עֲשֶׂה? קָשֶׁר
 קָשֶׁר אֶחָד שֶׁל חֶבֶל לְמַעְלָה מִהַבּוֹר.
 אָמַר, הוּאִיל וְקִשְׂרֵתִי קָשֶׁר זֶה, מִכָּאן
 וְחֲלָאָה אֶכְנֵס לָשֵׁם. כֶּךָ אַבְרָהָם, בְּשַׁעָה
 שְׂרָצָה לְרַדְתָּ לְמַצְרַיִם, עַד שְׁלֵא יֵרַד
 לָשֵׁם קָשֶׁר בְּתַחֲלָה אֵת קָשֶׁר הָאֲמוּנָה
 לְהַתְחַזֵּק בּוֹ, וְאַחַר כֶּךָ יֵרַד.
 אַתְּ כֶּךָ גַּם בְּשִׁנְכֵנְס לְאַרְצָא פְּלִשְׁתִּים.

לְעַבֵּד אֲלֵא לִירָא, אֲבָל הָעֲבוּדָה הִיא
 לְמַעְלָה, וְלָכֵן וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד.
 וּבּוֹ תִדְבֹק - בְּמָקוֹם שֶׁהוּא דְבִקּוּת
 לְהַדְבִּק שֶׁהוּא גּוּף שְׂשׂוּרָה בְּאַמְצָע.
 וּבְשִׁמּוֹ תִשְׁבַּע - הַמָּקוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁל
 הַדְּרָגוֹת, וְסִימְן לְדָבָר - (ירמיה ל) וְאֵת דְּוֹד
 מְלָכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם. מִשּׁוּם כֶּךָ נִדְבִּק
 אַבְרָהָם בְּאַמוּנָה בְּשִׁירְד לְמַצְרַיִם
 וּבְשִׁחְלָד לְאַרְצָא פְּלִשְׁתִּים. לְאִדָּם שְׂרָצָה

(משלי יב) שִׁפְתַי אֵמֶת תִּבְּוֶן לְעַד. וְעַד אֲרֻגְיָעָה לְשׁוֹן שְׂקָר, דָּא אַבְימְלָךְ דְּאָמַר בְּתָם לְבָבִי וּבִנְקִיּוֹן כַּפִּי. וְכַד אֶתְדַּרְוּ לִיָּה מַה כְּתִיב גַּם אֲנֹכִי יִדְעָתִי כִּי בְּתָם לְבַבְךָ עָשִׂיתָ זֹאת, וְלֹא כְּתִיב נִקְיִוִן כַּפַּיִם:

וְעַתָּה הָשִׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר (שמואל א ב) רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמַר וְגו'. חֲסִידוֹ כְּתִיב חַד, וְדָא אַבְרָהָם דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לִיָּה תְּדִיר וְלֹא אַעֲדִי נְטִירוֹ מִנִּיָּה לְעֵלְמִין. וּמַה דְּאָמַר רַגְלֵי, דָּא אֶתְתִּיָּה, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁדְר שְׂכִינְתִּיָּה עִמָּה וְנָטִיר לָהּ תְּדִיר.

דְּכָר אַחַר רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמַר. חַד, דָּא אַבְרָהָם דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזִיל עִמָּיָה תְּדִיר בְּגִין דְּלֹא יִיכְלוֹן לְנֻזְקָא לִיָּה. וְרִשְׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ. אֵלִין

לשון הקודש

אַבְרָהָם שֶׁתְּקֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ תְּמִיד וְלֹא מְסִיר מִמֶּנּוּ אֶת שְׂמִירְתּוֹ לְעוֹלָמִים. וּמַה שְּׂאֵמַר רַגְלֵי - זוֹ אִשְׁתּוֹ, שֶׁתְּקֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלַח שְׂכִינְתּוֹ עִמָּה וְשׁוֹמֵר אוֹתָהּ תְּמִיד.

דְּכָר אַחַר רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמַר - אַחַד, זֶה אַבְרָהָם, שֶׁתְּקֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא הִלָּךְ עִמוֹ תְּמִיד כְּדֵי שְׁלֹא יוּכְלוּ לְהוֹיֵק לוֹ. וְרִשְׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ - אֵלִין אוֹתָם

מִשׁוֹם כֵּךְ (מִשְׁלֵי יב) שִׁפְתַי אֵמֶת תִּבְּוֶן לְעַד. וְעַד אֲרֻגְיָעָה לְשׁוֹן שְׂקָר - זֶה אַבְימְלָךְ שְׂאֵמַר בְּתָם לְבָבִי וּבִנְקִיּוֹן כַּפִּי. וּכְשֶׁתְּחִזְרוּ לוֹ מַה כְּתוּב? גַּם אֲנֹכִי יִדְעָתִי כִּי בְּתָם לְבַבְךָ עָשִׂיתָ זֹאת, וְלֹא כְּתוּב נִקְיִוִן כַּפַּיִם.

וְעַתָּה הָשִׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (שמואל א-ב) רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמַר וְגו'. חֲסִידוֹ כְּתוּב אַחַד, וְזֶה